

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic și de inculpatul Lupu Vadim, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 august 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

GOMBERG Pavel XXXXX,
născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

LUPU Vadim XXXXX, *născut la*
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.08.2017 – 15.08.2018;

Instanța de apel: 18.09.2019 – 29.10.2019;

Instanța de recurs: 16.07.2020 – 12.08.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 15 august 2018, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Gomberg Pavel pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la pedeapsă de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilită lui Gomberg Pavel a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani;

- Lupu Vadim pe art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la pedeapsă de 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilită lui Lupu Vadim a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în mod solidar din contul lui Gomberg Pavel și Lupu Vadim în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală nr. 2702 din

29.06.2017 în sumă de 128 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 1584/D din 14.07.2017 în sumă de 320 lei, pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală nr. 2703 din 29.06.2017 în sumă de 128 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.1585/D din 14.07.2017 în sumă de 320 lei, în total a sumei de 896 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Gomberg Pavel la 29.06.2017 aproximativ la orele 05:00, împreună cu Lupu Vadim aflându-se în curtea blocului locativ din XXXXX, încâlcind grosolan ordinea publică, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, consumau băuturi spirtoase și tulburau liniștea persoanelor.

Ulterior, când s-au prezentat colaboratorii de poliție Proțap Alexandru și Coroban Ghenadie, la solicitarea locatarilor de a curma acțiunile lui Lupu Vadim și Gomberg Pavel, ultimul, continuându-și acțiunile sale criminale, i-a numit pe colaboratorii de poliție cu cuvinte necenzurate, arătându-le intenționat organele genitale, exprimând în acest sens indiferența față de normele morale ale societății, și reprezentanții statului, după care, nefiind de acord cu faptul înregistrării video de către colaboratorii de poliție a acțiunilor sale ilegale, a atacat polițiștii, aplicându-le mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, deteriorându-le uniforma și cauzându-le dureri fizice.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, avocatul Oncea Aureliu în interesele inculpatului Lupu Vadim și de avocatul Medeleanu Roman în interesele inculpatului Gomberg Pavel, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău.

3.1 Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gomberg Pavel, în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani real, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în partea ce ține de stabilirea pedepsei lui Lupu Vadim de menținut sentința fără modificări. De asemenea a solicitat de încasat în mod solidar din contul inculpaților în contul statului 896 lei cheltuieli judiciare pentru efectuarea rapoartelor de examinare medico-legale.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- a considerat că pedeapsa aplicată de către instanța de judecată în privința lui Gomberg Pavel nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite, personalității lui, și pericolului social pe care îl reprezintă;

- prin aplicarea art. 90 Cod penal, va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- referitor la cheltuielile de judecată, conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, acestea sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, chiar și dacă instanța a considerat că cheltuielile legate de întocmirea rapoartelor de expertiză judiciară nu urmează a fi suportate de Gomberg Pavel și Lupu Vadim, acesta urma a-i elibera de plata cheltuielilor judiciare conform prevederilor alin. (3) al art. 229 Cod de procedură penală, motivând soluția dată, nu apreciind că art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, nu prevede cheltuieli suportate la efectuarea expertizelor judiciare.

3.2 Avocatul Oncea Aureliu în interesele inculpatului Lupu Vadim în termenul legal a atacat sentința cu apel, solicitând admiterea apelului și casarea sentinței în partea condamnării lui Lupu Vadim cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a solicitat achitarea pe Lupu Vadim pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În argumentarea apelului declarat autorul a invocat următoarele:

- acțiunile lui Lupu Vadim, care de fapt constituie un dezacord de a fi înregistrat video, nu pot fi catalogate ca acțiuni ce au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice de către făptuitor și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate. Analizând imaginile video ce sunt anexate la cauza penala s-a constatat cu certitudine că acțiunile lui Lupu Vadim, nu au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice și nu au exprimat o vădită lipsa de respect față de societate, respectiv, aceste acțiuni nu pot fi calificate conform art. 287 alin. (2) Cod penal;

- menționează apelantul că în cadrul cauzei penale a fost audiată în calitate de martor al apărării Glavațcaia Elena care a comunicat că în jurul orei 05.30 a auzit strigăte în spatele casei unde locuiește, uitându-se afară pe geam a observat că pe stradă era o bătaie, colaboratorii de poliție aplicau lovituri lui Lupu Vadim și Gomberg Pavel. Ulterior când a ieșit afară a văzut că Lupu Vadim și Gomberg Pavel erau încătușați pe față aveau echimoze și erau însângerați. Asupra acestor declarații date în cadrul ședinței de judecată instanța de fond nu s-a expus și nu le-a dat nici o apreciere juridică în sentința apelată.

3.3 Avocatul Medeleanu Roman în interesele inculpatului Gomberg Pavel a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gomberg Pavel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă la limita minimă a sancțiunii.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Medeleanu Roman a invocat următoarele:

- Gomberg Pavel, în ședințele de judecată, și-a recunoscut parțial vinovăția în comiterea infracțiunii, a declarat că se căiește sincer și pe viitor nu va mai comite acțiuni ilegale;

- apărarea consideră prea aspră pedeapsa ce a fost aplicată inculpatului și anume stabilirea unui termen de probă de 5 ani;

- la stabilirea pedepsei, nu a fost luat în considerație faptul existenței circumstanțelor atenuante în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, și anume recunoașterea vinei în comiterea infracțiunii, căință sinceră, recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni;

- nici nu s-a luat în considerare la individualizarea pedepsei faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2019, apelurile procurorului, avocatului Oncea Aureliu în interesele inculpatului Lupu Vadim și a avocatului Medeleanu Roman în interesele inculpatului Gomberg Pavel au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, care dovedesc fără echivoc vinovăția inculpaților și acțiunile acestora au fost încadrate corect în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel nu a putut reține alegațiile apărătorului inculpatului Lupu Vadim, or în faptele inculpatului sunt întrunite toate elementele și aspectele infracțiunii de huliganism, conform prevederilor art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și vinovăția acestuia a fost dovedită în afara unor dubii rezonabile.

Curtea de Apel nu a admis alegațiile avocatului Oncea Aureliu conform cărora a depus la 29.06.2017 o plângere pe numele comisarului șef al IP Buiucani, mun. Chișinău, înregistrată în cancelaria inspectoratului cu nr. 9068 prin care a sesizat faptul aplicării forței fizice față de Lupu Vadim, precum și faptul că Lupu Vadim a fost reținut în cadrul IP Buiucani, mun. Chișinău, la momentul în care avocatul a sosit, expirase mai mult de 3 ore ceea ce contravine art. 166 Cod de procedură penală, la care nu a primit un răspuns.

Astfel, a menționat că în cazul în care avocatul a considerat că prin careva acțiuni ale organului de urmărire penală inculpatul Lupu Vadim a fost prejudiciat prin faptul că nu a primit un răspuns la plângerea sa, urma a contesta aceste acțiuni în ordinea prevăzută de legislația procedurală penală.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, că infracțiunea comisă de inculpați face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea vinovatului

că, Gomberg Pavel anterior a fost condamnat, iar antecedentul penal fiind stins și a recunoscut vina parțial, iar Lupu Vadim anterior nu a fost condamnat.

Luând în considerare circumstanțele cauzei, opinia participanților la proces, personalitatea inculpaților, că la evidența medicului psihiatru și narcolog nu s-au aflat, prima instanță a concluzionat că, realizarea scopului pedepsei penale, precum și, corectarea și reeducarea acestora este posibilă prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare în limitele prevăzute de norma legală, pe un termen de 3 ani și respectiv 2 ani

Totodată, prima instanță a considerat posibilă corectarea și reeducarea inculpaților fără izolare de societate, iar privarea de libertate în cazul dat a fost considerată inoportună.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei aplicată de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pe o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Instanța de apel a considerat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, ar duce la conștientizarea de către inculpați a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestora și relațiile sociale cu privire la ordinea publică.

Nu s-a admis alegațiile avocatului Medeleanu Roman cu referire la stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului Gomberg Pavel, or instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de personalitatea lui, iar prin stabilirea unei pedepse prea blânde a considerat că nu va fi atins scopul pedepsei, care urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate instanța de apel a remarcat că, prima instanță corect a considerat ca fiind neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea rapoartelor și de expertiză în total a sumei de 896 lei, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli care au fost trecute în contul statului, deoarece, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare. Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat oportun de a respinge argumentele invocate în apelul procurorului cu privire la încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în total a sumei de 896 lei. Toate aceste cheltuieli judiciare

fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și inculpatul Lupu Vadim au atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei.

6.1 Procurorul a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în privința lui Gomberg Pavel în partea pedepsei numite și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel, în o altă componență.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat după caz prevederile art. 75 Cod penal și la aplicarea pedepsei lui Gomberg Pavel nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale, de consecințele provocate de impactul acestei fapte;

- la stabilirea categoriei și termenul pedepsei, nu s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- potrivit sentinței nu s-a motivat în nici un fel oportunitatea aplicării față de inculpat a pedepsei diminuate spre minimum numit, nu a constatat și stabilit circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, care ar justifica concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită;

- inculpatul nu este pentru prima dată pe banca acuzării, anterior fiind condamnat, și pentru infracțiuni din alte categorii;

- pedeapsa blândă anterior aplicată s-a dovedit că nu și-a atins scopul și nu a curmat acțiunile ulterior ilegale ale inculpatului.

6.2 Inculpatul Lupu Vadim a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea condamnării sale, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care el să fie achitat pe motiv că nu s-au regăsit elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În motivare recurentul a relatat cele întâmplate de la momentul săvârșirii infracțiunii până la instanța de judecată din perspectiva sa, de asemenea s-a exprimat asupra probei- înregistrarea video, pe care s-a axat acuzarea, care nu demonstrează prezența unei activități ilegale.

Inculpatul a făcut trimitere la prevederile art. 385, 389 Cod de procedură penală, menționând că ambele instanțe de judecată au ignorat garanțiile procesuale la un proces echitabil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În corespundere cu dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

7.1 Din conținutul cererii de recurs a procurorului, instanța reține că, în esență, recurentul, făcând trimitere la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea parțială a hotărârii instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, la caz, nu a fost individualizată corect pedeapsa în privința inculpatului Gomberg Pavel prin aplicarea față de acesta a instituției suspendării condiționate a pedepsei.

În același timp, se notează că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina lui Gomberg Pavel, respectiv în această parte Colegiul penal nu se va expune.

Verificând actele cauzei, raportat la alegațiile procurorului, Colegiul penal găsește vădit nefondate criticele acestuia în partea ce ține de individualizarea greșită a pedepsei penale aplicate față de inculpat, această concluzie rezultând din însăși scopul pedepsei penale stipulat în art. 61 Cod penal de legislator, potrivit căruia pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Totodată se menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunea comisă.

Legalitatea și temeinicia sentinței în baza apelului depus de acuzator, a fost verificată de instanța de apel, care a statuat asupra corectitudinii acesteia, menținând-o în vigoare, fără careva modificări. Adică, criticele apelantului-procuror, în partea ce ține de solicitarea de a exclude art. 90 Cod penal, au fost respinse, ca nefondate. Având în vedere că criticile similare sunt invocate și la etapa judecării prezentului recurs, Colegiul, în subsidiar, verificând în această parte hotărârea contestată, enunță că soluția instanțelor de fond privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută în vigoare.

De altfel, în speță, instanța de apel, a dat răspuns deja la toate cele invocate de

partea acuzării în vederea motivării soluției de respingere a solicitării privind neaplicarea față de inculpat a suspendării condiționate a executării pedepsei. Colegiul apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului procurorului, ca nefondat.

De asemenea, tot aici urmează a se menționa că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Respectiv, Colegiul penal remarcă că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz s-a realizat.

Colegiul penal găsește neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de recurs în partea revendicării de a exclude art. 90 Cod penal și constată că concluzia instanțelor privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea față de Gomberg Pavel a pedepsei sub formă de închisoarea, cu suspendarea executării acesteia, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

7.2 Prin cererea depusă de inculpatul Lupu Vadim se constată că, titularul acesteia, făcând trimitere la erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea totală a hotărârilor judecătorești adoptate de instanțele de fond în privința sa, cu dispunerea achitării, din motiv că în acțiunile sale nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. De asemenea, recurentul indică asupra faptului că, acuzarea a eșuat să demonstreze prin careva probe pertinente și concludente că el a încălcat grosolan ordinea publică.

Verificând actele cauzei, în raport cu criticele aduse de inculpat, Colegiul penal constată că cele invocate nu și-au găsit confirmarea, iar vinovăția inculpatului a fost dovedită cu certitudine și în afara oricărui dubiu de către procuror, prin probele administrate în dosar și cercetate de instanțe.

Colegiul menționează că invocarea unor pretinse erori admise de instanța de apel urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și

indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu. În speță, recurentul, invocând temeiul de casare prevăzut de pct. 6), menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel, totodată nespecificând expres asupra căror anume motive nu s-a pronunțat instanța.

Colegiul penal respinge, ca nefondate, în această parte alegațiile apărătorului și notează că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare a rigorilor și exigențelor expuse în art. 6 CEDO, mai mult că apelantul a primit răspuns la toate criticele sale expuse în cererea de apel, care de altfel au fost discutate și la etapa judecării cauzei de către prima instanță.

După cum rezultă din textul deciziei recurate, aceasta corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la adoptarea soluției expuse în pct. 5 din prezenta decizie. Instanța de apel, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acușării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Lupu Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, care urmează a fi menținută și de instanța de recurs.

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatori a fost analizată minuțios în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

În esență, Colegiul remarcă că, pentru a reține în sarcina inculpatului componența de infracțiune de huliganism trebuie să fie demonstrată desconsiderarea deplină a ordinii publice de către acesta, care se manifestă prin dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. Din cele menționate rezultă cu claritate că infracțiunea prevăzută la art. 287 Cod penal presupune întotdeauna ipostaze cu implicații publice, în speță, acțiunile huliganice fiind desfășurate în apropierea blocului de locuit, în timpul orelor de odihnă a oamenilor.

La fel, Colegiul penal consideră important de a remarca că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, care au fost apreciate și descrise în cuprinsul hotărârii, după care s-a ajuns just la concluzia că sentința de condamnare urmează a fi menținută, fără careva modificări.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de

apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, între soluția adoptată și partea descriptivă a deciziei nefiind identificate careva discrepante.

În cauza dată, deși se pledează pentru achitarea inculpatului, totuși vinovăția acesteia a fost cu certitudine dovedită prin următoarele mijloace de probă, apreciate la justa lor valoare de către instanțele ierarhic inferioare și anume: declarațiile părții vătămate și a martorilor, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.06.2017 (vol.-I, f.d.10), procesul-verbal de ridicare din 29.06.2017 prin care s-a ridicat un DVD (vol.-I, f.d. 31), procesul-verbal de examinare din 29.06.2017 a DVD-ului (vol.-I, f.d. 32), procesul-verbal de examinare a maioului ridicat de la Proțap Alexandru (vol.-I, f.d. 36-37), concluzia raportului de expertiză juridică nr. 1585/D din 14.07.201 pe numele lui Coroban Ghenadie (vol.-I, f.d. 47-48).

Prin urmare, faptele inculpatului Lupu Vadim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul - acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Din analiza prevederilor legale menționate și în raport cu decizia recurată, Colegiul penal statuează că instanța de apel a respectat această obligație și a apreciat în mod obiectiv atât declarațiile părților vătămate cât și ale inculpatului.

Deși inculpatul pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinovăției privitor la cele incriminate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea lui Lupu Vadim pe acest capăt de acuzare, or în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc incontestabil legătura causală între faptele comise, acțiunile făptuitorului și consecințele survenite.

Pe cale de consecință, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între dovezile administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la cele săvârșite de inculpatul Lupu Vadim, nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat afirmată de instanța de apel sau al cărei conținut să fi fost redat contrar a ceea ce este evident și fără posibilitate de controversă, Colegiul penal consideră că nu sunt incidente cazurile de casare prevăzute de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către inculpat.

La etapa judecării recursului, Colegiul nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

La caz este relevantă și jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain,

9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurenților nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic și de inculpatul Lupu Vadim, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 august 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2019, în cauza penală privindu-i pe Gomberg Pavel XXXXX și Lupu Vadim XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion